

İlyas TEKİN*

YENİ EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI SORUNLAR ve ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

GİRİŞ: Ülke ve milletler için en önemli iş, milli eğitim davasıdır. En büyük zenginliğimiz genç nüfusumuzdur. Bugün ülkemizde anaokulu, ilk, orta ve lisede 18 milyon; açık öğretimle birlikte yükseköğretimde 8 milyon olmak üzere toplam 26 milyon küsur öğrenci var. Pek çok ülkenin nüfusundan daha fazla! Dünyada 200 kadar ülkeden 142'sinin nüfusu 26 milyonun altında.¹ Bunu çok iyi değerlendirmek gerekir.

Eğitim ülke ve milletler için hayati öneme sahiptir ve her şey buna bağlıdır. Ülke ve millet olarak aklın ve bilimin gerektirdiği şekilde çocuklarımıza iyi bir eğitim verirse, geleceğe güvenle bakabiliriz. Yol eğitimden geçer. Dünyada adam gibi yaşamak da, esaret ve sefalet içinde kalmak da eğitime bağlı. Eğitimin insan ve millet hayatındaki rolü çok büyüktür. Eğitimidir ki bir insanı gerçek manada insan yapar.

Eğitim, insanların ve milletlerin gelişme ve kalkınmasının, olmazsa olmaz önemde temelini teşkil eder. Milletlerin varlıklarını sürdürebilmeleri, ancak insanlarına iyi bir eğitim vermeleriyle gerçekleşir. Eğitim, toplumlar için bir ölüm kalım davasından kurtuluşa açılan tek yoldur. Bu sebeple eğitim insanın ve toplumun geleceğine yapılan en önemli yatırımdır. Bütün kötülüklerin ortadan kalkması, iyiliklerin hâkim olması, ancak eğitimle mümkündür.²

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından açıklanan çalışma takvimine göre 12 Eylül 2022'de okullar açılacak, 20 Ocak 2023'te tatile girilecek. 14-18 Kasım 2022, 1. ara tatil³ 06 Şubat-16 Haziran 2023, 2. dönem, 17-20 Nisan 2023, 2. ara tatil. 179,5 iş günü. **Hüseyin Çelik**'in bakanlığı döneminde başlayan güzel bir uygulama ile 1. sınıflar yine bir hafta önce başlayacak. Hayırlı uğurlu olsun.

* E. Üsküdar Milli Eğitim Md.

ilyastekin3453@gmail.com

info@turkaydergi.com

Sorunlar ve çözüm önerileri:

Şüphesiz ki, eğitim topyekûn ülke ve milletin tamamını ilgilendirir. Eğitime siyasi mülahazalarla bakmak uygun olmaz, partiler üstü yaklaşmak gerekir. Bugünkü şartlara göre sorunlar ve çözüm önerilerimi şöyle özetleyebilirim:

1- Eğitimde esas olan kaliteli öğretmendir.

İyi okul, bölgesine, fiziki yapılarına göre değil, eğitim kadrosunun kalitesine göredir. Şüphesiz binalar ve donanımı önemlidir. Ama birinci öneme haiz olan öğretmenlerdir. 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu⁴ ile 7354 sayılı Öğretmenlik Meslek Kanunu'nda⁵ belirtildiği gibi "**genel kültür, özel alan eğitimi ve pedagojik formasyon**"la donanımlı her yönüyle kaliteli öğretmen yetiştirmek lazım. Şüphesiz kaliteli öğretmenlerimiz ve başarılı okullarımız vardır. Ancak ne yazık ki, serbest kıyafet dediler, öğretmenlerin kılık kıyafetini mahvettiler. Öğretmen her yönüyle ve her haliyle herkese örnektir.

Eskiden bir öğretmen geçtiği zaman herkes onu tanır, ayağa kalkar ve saygı duyardı. Onlar da bunu hak ederlerdi. Şimdi de vardır, onlar başımızın tacıdır. Fakat genelde durum çok bozuldu, kolay kolay da düzeleceğe benzemiyor. Tabii ki insanın içi önemlidir ama dış görünüş de için aynasıdır. Hem biz insanların içini bilemeyiz, dışına göre hükmederiz. Bu yara büyük, şimdilik bu kadarla iktifa edelim.

2- İstanbul başta olmak üzere ikili eğitim yapılan bütün anaokulları ile ilkokulların mutlaka normal eğitime geçmesini sağlamak.

O yaştaki çocukların sabah erkenden okula gitmeleri yahut öğleden sonra geç saate kadar okulda kalmaları doğru değil. Özellikle ana okullarında sabahçı-öğlenci konusunda hem veliler ve hem de yöneticiler sıkıntı yaşamaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın, belediyelerle işbirliği yaparak, hayırseverleri de işin içine katarak, bunu başarması mümkündür.

En kıymetli varlıklarımız olan çocuklarımıza, her kademedede, hiç olmazsa, anaokulu ve ilköğretimde iyi bir eğitim imkânı sağlamak yöneticilerin görevidir.

3- İKİDE BİR EĞİTİMDE VE SINAVLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMAMALIDIR.

Çünkü öğrenciler deneme tahtası değildir. Maailef eğitimde sık sık yapılan değişiklikler, çoğunlukla başarıyı düşürmüştür...

4-Bilgi ve kalite önemli:

Eğitimde bilgi ve kaliteye önem vermek lazım. Hak edenlerin okuması, diploma sahibi olması; okuma kabiliyeti olmayanların da yapabileceği işi yapması, meslek sahibi olması. Şüphesiz çok iyi okullar olduğu gibi çok iyi yetişenler de vardır. Ama son yıllarda eğitimin bütün kademelerinde, ilköğretimden üniversiteye (yüksek lisans, doktora vs) kadar başarı ve kalite çok düştü. Ondan sonra da üniversite mezunu diye gençler her işte çalışmıyor. Hâlbuki herkesin üniversite bitirmesi gerekmiyor. Her seviyedeki insanların yapacağı iş var. Eski Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in bir cümlesi vardı: "Sen ağa, ben ağa, bu ineği kim sağa." Üniversiteyi bitiren hakkıyla bitirmelidir. Üniversiteler ve bölümleri, geleceğin mesleklerine göre ayarlanmalıdır. Yarım milyonu aşkın gencimiz yıllardır öğretmenlik beklemektedir. Bunu bir sorun olarak görmezseniz, zaten peşinen çözümü de reddetmiş olursunuz.

a- PISA, Tıms ve Abide sonuçları:

Gerek PISA ve gerekse Milli Eğitim Bakanlığı'nın kendi yaptırdığı ABİDE sonuçları, eğitimin düştüğü durumu göstermektedir. Uzaktan eğitim de eğitimi olumsuz yönde etkilemiştir.

"Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı" olan PISA, OECD (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı) tarafından üçer yıllık dönemler hâlinde, 15 yaş grubundaki öğrencilerin kazanmış oldukları bilgi ve becerileri; "Uluslararası Matematik ve Fen Eğilimleri Araştırması" olan TIMSS, 4. ve 8. sınıflarda 4 yılda bir yapılan ve öğrencilerin fen ve matematik alanlarında kazandıkları bilgi ve becerilerini değerlendirir.

PISA ve TIMSS sınavları dünya çapında uygulanan ve kamuoyu tarafından en çok dikkate alınan sınavlar arasındadır.

2000 yılında başlayan ve Türkiye'nin 2003 yılından itibaren katıldığı PISA sonuçlarına göre ülkemiz çok gerilerdedir. En geride kaldığı yıl ise 2015'dir. Bunun da sebepleri ve sorumluları vardır. Gerekirse dönemler için rakamlar da verebiliriz ama yerimiz buna müsait değildir. Üniversite sınavlarında da derslere göre başarı oranları çok düşük. Dünyada en iyi üniversite sıralamasında ilk 500'de Türkiye'den sadece bir üniversite kaldı. MEB'in açıkladığı ABİDE (Akademik Başarının İzlenmesi Değerlendirilmesi) verilerine göre 8. sınıftaki çocukların yüzde 66'sı okuduğunu anlamıyor, yüzde 16'sı 4 işlem yapamıyor."⁶

b- Sınıfta kalmak, geçmekten daha zor:

Bunları üzümler yazıyorum. Zira hastalığı tespit etmeden tedavi hiç mümkün değil. Başka ülkelerin çocukları, herhalde bizimkilerden daha zeki değildir. Program ve sistem önemli... Neden böyle?

I-İlkokulda: Çünkü İlkokulda sınıf geçmek esastır, kalmak yok gibi. Yönetmelikte: "İlkokullarda öğrencilere sınıf tekrarı yaptırılmaması esastır. Ancak; istenilen yeterlik düzeyine ulaşamamış ilköğretim öğrencilerine, velinin yazılı talebi üzerine, ilköğretim süresinde bir defaya mahsus olmak üzere sınıf tekrarı yaptırılabilir."⁷ deniyor. Velinin yazılı isteğine bağlı. Bunu isteyecek veli çıkar mı? Haydi, ilköğretim çocuğu deyip acıyalım ve sınıfı geçsin, ama nereye kadar?

II-Ortaokul ve lisede: Ortaokulda 45⁸, lisede 50 puan alan⁹ ve lisede yılsonu başarı ortalaması 50 olan¹⁰, zayıfı olsa da geçiyor. Liselerde eskiden sadece 1 zayıfı olan, sorumlu olarak geçerd; eğer alttan da bir zayıfı varsa, 2 zayıfla kalırdı. Şimdi yönetmelikte: "bir sınıfta başarısız ders sayısı en fazla 3 ders olanlar sorumlu olarak geçerler. Ancak alt sınıflar da dâhil toplam 6 dersten fazla başarısız dersi bulunanlar sınıf tekrarı eder."¹¹ deniyor. Yani 6 zayıfı olan lisede geçiyor, fazlası kalıyor.

III-ŞÖK: Ortaokulda kaç dersten kalırsa kalsın, Şube Öğretmenler Kurulu(ŞÖK)'nda hepsinden geçebilir ve birçok okulda, bazı yöneticilerin baskısıyla (aksi halde biz bu çocuklardan nasıl kurtulacağız diyerek), geçiyorlar. Yönetmelikte hiçbir engel yok. Şimdi bazısında toptan, bütün derslerden öğrenciler geçerken, bazısında 2-3-4 zayıfla öğrenci kalırsa, hak ve adalet bunun neresinde? Bir ölçü yok.

Sistem öyle, yani kalmak, geçmekten daha zor! Bunlar liseye gidince ne olur? Geçirelim de kurtulalım anlayışı çok yanlış! Hak eden öğrencilerin geçmesi lazım. Temeli sağlam olmayınca üzerine bina yapılamaz, yapılsa da sağlam olmaz. Hak etmeden sınıf geçen öğrenciler, üniversite bitirse ne olacak? Üniversiteler, liseden öğrenciler zayıf/boş geliyor diyor; liseler ortaokuldan, ortaokul ilkokuldan. Hepsi birbirine bağlı.

c- Yönetmeliklerde değişiklik gerekir:

I-İlkokullarda: İlkokullarda sınıf tekrarı gerekiyorsa, buna sadece velinin yazılı isteği üzerine değil; sınıf öğretmeni, rehber öğretmen, okul müdürü ve veli karar verebilir.¹²

II-Ortaokullarda: Ortaokullarda yönetmelikte değişiklik yapılarak **ŞÖK'ta mutlaka bir sınır getirmek lazım.**¹³ Mesela 2-3 zayıfı olanlar geçirilebilir gibi. Veya eskiden olduğu gibi, ortaokul ve liselerde **Haziran**'ın sonu ile **Eylül**'ün başında "**bekleme-bütünleme**" sınavları getirilebilir. Belki öğrenci çalışır geçer. **ŞÖK** ondan sonra karar verir.

III-Liselerde: Liseler için de Orta Öğretim Kurumlar Yönetmeliği, madde: 57/1-b, 58/1'in değişmesi gerekir. O zaman Üniversite önünde yığılma da azalır. Okuyabilen okur, okuyamayan da meslek seçimi yapar ve işini tutar. Herkesin üniversite bitirmesi şart değildir. Çünkü herkesin yapacağı iş var. Zaten her üniversite bitiren de iş bulmuyor, her işte de çalışmıyorlar. Düğme baştan yanlış iliklenirse, sonuna kadar öyle gider ve gidiyor.

Aksi takdirde okuduğunu anlamadan ortaokul da biter, lise de, üniversite de. Bir sürü diplomalı cahil yetişir. Sonra "**niye böyle?**" denir. **Eğitim, bir yönüyle, ne ekersen onu biçme işidir...**

5- Ortaokulda yönlendirme yapılmadığıdır.

Bu eskiden vardı, karne ile birlikte yönlendirme raporu verilirdi, sonra kaldırıldı. Bu kadar güzel bir uygulamayı neden kaldırıyorlar? Anlamak mümkün değil. Buna da **ŞÖK** (şube öğretmenler kurulu), yani çocuğun dersine giren öğretmenler karar vermeli, öğrencinin kabiliyetine göre raporunu yazmalı. Eğitimin bir tanımı de: "**Çocukta var olan gizli kabiliyetleri keşfetmektir.**" Zira bazılarının sanata, müziğe, resime, spora, edebiyata, tarihe vs.ye kabiliyeti ve isteği olabilir ve vardır; onları diğer derslerle zorlamaya ne gerek var...

6- Meslek Liselerine daha çok ağırlık vermek:

Bu çok önemli. Çünkü lise mezunu üniversiteye giremezse, mesleği olmadığı için, hiçbir iş yapamaz; kaldı ki üniversite mezunları da işsiz. Hâlbuki meslek lisesini bitiren, üniversiteye giremezse de, meslek sahibi olduğu için, iş bulur; üniversiteyi bitirince daha rahat iş bulur veya kendi işini kurar. Böylece işsizlik de azalır. Resmi rakamlar da bunu göstermektedir. Bazı Avrupa Birliği ülkelerinde mesleki eğitimi % 60'ın üzerindedir. Bizde tam tersidir. Mesela, Avusturya'da % 77, Belçika ve Çek Cumhuriyetinde % 73, Hollanda % 67, İsveç'te % 66¹⁴

2.16.b Yıllara göre Genel, Mesleki Teknik ve Din Öğretimi okul ve öğrenci sayılarının toplam içindeki oranları
The percentage of General, Vocational and Technical, Religious Education schools and students in total by year

Öğretim Yılı Educational Year	Eğitim Kademesi Level of Education	Okul Sayısı Number of School	Öğrenci Sayısı Number of Student	Oranlar % Ratios %	
				Okul School	Öğrenci Student
2019-2020	Ortaöğretim Toplamı Total of Secondary Education	13 046	6 630 682	100,00	100,00
	Genel Ortaöğretim General Secondary Education	6 925	3 412 564	53,08	80,61
	Mesleki ve Teknik Ortaöğretim Vocational and Technical Secondary Education	4 470	1 608 081	34,28	28,56
	Din Öğretimi Religious Education	1 651	610 007	12,66	10,83
2020-2021	Ortaöğretim Toplamı Total of Secondary Education	12 972	6 318 602	100,00	100,00
	Genel Ortaöğretim General Secondary Education	8 876	3 920 083	53,01	52,04
	Mesleki ve Teknik Ortaöğretim Vocational and Technical Secondary Education	4 423	1 731 556	34,10	27,40
	Din Öğretimi Religious Education	1 673	688 963	12,90	10,56

Note: Açıköğretim öğrencileri dahil edilmiştir. Note: Open education students are included.

Millî Eğitim İstatistikleri, Örgün Eğitim 2020/21
National Education Statistics, Formal Education 2020/21

Orta öğretimde (2020-2021) toplam öğrenci sayısı: 6.318.602'dir. Oran şöyledir: Genel lise: 3.920.083 öğrenci ile % 62; meslek lisesi: 1.731.556 öğrenci ile % 27; din öğretimindeki öğrenci sayısı: 666.963'ü ilave edince % 38'i buluyor. Bu oran, 2019-2020 öğretim yılında % 60.61, % 39.39 idi.¹⁵ **İşte doğru olan, kalite ile birlikte bu oranı tersine çevirmek ve Mesleki eğitimi en az % 50'nin üzerine çıkarmaktır.**

Türkiye'de mesleki eğitimin en yüksek olduğu oran cumhuriyetin 1.yılı, 1923-1924 öğretim yılı % 67 iken 1943'te % 23'e düştü ve % 67'ye bir daha hiç çıkamadı. 1983'le 1999 arası % 40-45 ve 2008'le 2017 arası, % 41-49 (2014-2015 % 49) arasında değişmektedir.¹⁶ Aslında % 49 iyi bir orandır. Ama ondan sonra tekrar düşmüştür.

Geçmişte meslek liselerine sınavsız yüksekokulla girme hakkı tanınmıştı. Demek ki istenirse oluyor. Yine meslek lisesi mezunlarına meslek yüksekokullarının ilgili bölümlerine sınavsız giriş yahut bazı avantajlar/kolaylıklar sağlanırsa oran yükselebilir.¹⁷

Şüphesiz mesleklerin seçimi ayrı bir konudur. "**Mesleklerin geleceği**" ve "**Geleceğin Meslekleri**"ni Bakanlığın, üniversitelerin ve YÖK'ün iyi tespit etmesi ve ona göre, sanayi kuruluşlarıyla da işbirliği yaparak, planlama yapmaları gerekir. Çünkü teknoloji hızla değişmektedir. Bu sebeple gelecekte birçok mesleğe ihtiyaç kalmayacaktır...

7- Yöneticileri ehliyet, liyakat ve tecrübeye göre seçmek:

Eğitim, vatan-millet meselesidir, yanlış ve hatalar zamanla çok büyük sıkıntı ve zararlara sebep olur. Çünkü yönetici, vücuttaki baş gibidir. Vücudu baş idare eder. Baş iyi olursa, vücudun bütün organları iyi olur ve rahat eder. Rahmetli annem şöyle derdi: "**Akılsız başın vay ne çeker ayakları!**" İyi yönetici de böyledir, hem kendi rahat eder, hem de yönettikleri... Herkes yönetici olamaz. Bu bir kabiliyet meselesidir. Herkesin de yönetici olması şart değildir. Burada kurallar ve sistem önemlidir.

Partisine, sendikasına, mensup olduğu dernek ve vakfa göre veya uyduruk mülakatlarla yönetici atamanın zararlarını hep beraber görüyoruz. Eğitimin bütün kademelerinde başarının düşmesinin bir sebebi de budur. Eskiden okulda müdür yardımcılığı yapmayan, okul müdürü bile olmazdı.

Nitekim 2006'da ben de okul müdür yardımcılığı yapmadığı için bir öğretmenimizi, unvan sahibi olması ve çok ısrar etmesine rağmen, müdür vekili olarak görevlendirmedim. Normal olan, önce müdür yardımcısı, sonra müdür, şube müdürü, ilçe müdürü, il müdür yardımcısı, il müdürü, genel müdür yardımcısı, genel müdür, müsteşar yardımcısı ve müsteşar. Müsteşar da kalmadı ya!

Her basamağa basıp bir süre çalışmak iyi olur. Tecrübe böyle kazanılır. Ama altının kıymetini sarraf bilir. Atama mevkiinde olanların, elini vicdanına koyarak yöneticileri, çalışma ve başarılarına bakarak yükseltmeleri gerekir. Fakat dayısı/torpili olan bir yerlere geliyor; hem de en dipteki en üst makama bile gelebiliyor; ne gelen yapabilir miyim diye düşünüyor ve ne de getirenler yapabilir mi diye düşünmüyor. Fırsatını bulan balıklama atlıyor. Peki, siyasilerin tercihi olmayacak mı? Olacak, ancak eşit durumlarda tercihini kullanırlar. Şüphesiz bu birçoklarının, özellikle hak etmeden bir yerlere gelmek isteyenlerin, işine gelmez ama başka şekilde de bu işler düzelmez! Biz doğrusunu yazmak zorundayız.

Zira işi ehline vermek Yüce yaratıcının kesin emridir. Şöyle buyuruyor:

"Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor."

Bu âyeti kerimeyi herkesin hatırdan tutması gerekir. Unutmayalım, **Nisâ süresi** (4.süre), **âyet: 58**. Bu âyeti kerime ile her bir madde ayrı bir yazı konusu olabilir, fakat geçiyoruz. Uzun yıllar yöneticilik ve milli eğitim müdürlüğü yapmış birisi olarak vardığım sonuç şudur:

İyi bir müdür, isterse ekibiyle bütünleşerek her şeyi düzeltebilir. Öğretmenleri, adalet ve dirayetle yöneten iyi bir müdür, öğretmenlere verdiği destek ve pozitif enerjiyle onları motive eder, çalıştırır; onları adeta balık suda rahat eder gibi rahat ettirir ve başarıdan başarıya koşturur. Bunu yapan çok başarılı müdürlerimiz vardır.

İyi bir müdürü, en kötü/problemlili/karışık bir okula verseniz, kısa zamanda herkesle işbirliği yapar, sorunları çözer ve o okulu en iyi okullardan biri haline getirebilir.

Problemleri birisini de en iyi okula verseniz, kısa zamanda her şeyi berbat etmeyi başarır (!) Bunu bizzat yaşayan, tecrübe eden birisi olarak ifade ediyorum. Şüphesiz ilçe ve il için de, diğer makamlar için de aynı durum söz konusudur...

8- Torpile kılıf olan mülakatı kaldırmak:

Tamamen torpil için kılıftan başka bir şey olmadığı görülen mülakatı her kademe ve sınavlarda (özellik arz eden resim, müzik, beden ve benzeri bölümler hariç) mutlaka kaldırmak lazım. Aslında elini vicdanına koyarak, kul hakkına riayet ederek, hak ve adalet ölçülerine göre yapılırsa faydalı olabilir. Ama bu siyasi ortamda adaletle yapılması kesinlikle mümkün değil.

“**Minareyi çalan kılıfını hazırlar.**” diye bir atasözü vardır. Mülakatın tamamen torpil olduğu çok açık. Hiç olmazsa bu güzel kavram, torpil gibi çirkin işlere alet edilmesin! Yazılıda çok yüksek puan alanların, mülakatta nasıl düşük puan verilerek elendiğini; yazılıda düşük puan alanların da, mülakatta yüksek puan verilerek kazandırıldığını üzülen gözler gördük.

9- Kopya, şüyu vukuundan beter!

Sınavlarda kopya çok tehlikeli, devlete olan güveni bitirtir. İlgili kişilerin hepsi sorumludur ve mutlaka hesabı sorularak en ağır şekilde cezalandırılmalıdırlar. Ki, bir daha tekrar etmesin! Özellikle **LGS** (Liselere Geçiş Sınavı), **YKS** (Yükseköğretim Kurumları Sınavı) ve **KPSS** (Kamu Personeli Seçme Sınavı) gibi ülke genelinde yapılan sınavlarda kopya çekmek, kopya vermek, verilmesine alet olmak/müsaade etmek ve mülakatta haksızlık yapmak çok çirkin ve yanlıştır. Burada fazla nezakete gerek yok; bunlar, düpedüz hırsızlıktır, ahlaksızlıktır ve kul hakkıdır. Bunu yapanlar, alet olanlar bunların hesabını nasıl verecekler? Zira kul hakkına Allah Teâlâ karışmaz ve affetmez; onu affetme yetkisi sadece hak sahibine aittir.

10- Okulların hizmetli ihtiyacı mutlaka karşılanmalıdır.

Okulların her gün mutlaka temizlenmesi gerekir. Ama okullarda hizmetli yok. Her sene **İşkur**’dan birkaç hizmetli veriliyor. Ancak bu yeterli değil ve adil de dağıtılmıyor. Okul ve sınıfların temizliği çok önemli. Temizlenmediği zaman kıyamet kopar. Müdürlerin para toplaması yasak ama alan alıyor.

Özellikle zengin bölgelerde fazla çocuk olmadığı yahut zenginler çocuklarını özel okula gönderdikleri için, okullar boş kalıyor ve bölge dışından öğrenci alınıyor. Elbette ki boş kalmasın. Biraz durumu iyi olup özel okula gönderemeyenler, Aile Birliği hesabına para yatırıyor ve çocuğunu kaydediyor. Yani zengin okullar para alıyor, fakirler yine fakir. Hiç olmazsa il, ilçe müdürleri zengin okulların fakir okullara yardım etmesini sağlasalar, çok iyi olur. Eli uzun olanlara da asla “**öyle ama bizden**” deyip sahip çıkılmamalı ve mutlaka hak ettikleri cezayı çekmelidirler. Eskiden okullarda dernekler vardı, kapatıldı. Çok da iyi oldu, hatta bunu alkışlıyorum. Çünkü bir okuldan kovduğunuz, bir bakmışsınız başka bir okul derneğinde. Şimdi Aile Birliği var, o da her sene değişiyor. Okul müdürlerinin en büyük problemi hizmetli ihtiyacı olarak gözüküyor. Yıllardır bu sorun çözülmedi.

11- Yanlışlar tekrar edilmemeli.

Üzülerek belirtmem gerekir ki, 2014 ve öncesinde (okul müdüründen en üst kademe kadar) binlerce başarılı yönetici, hiç sebepsiz yere, bir çırpıda görevden alındı ve olan mahkeme kararları da uygulanmadı maalesef! Sonunda 2015’de eğitim adeta yere çakıldı! Rakamlar ortada! Bir de 1974 yılında **Mustafa Üstündağ**’ın bakanlığı döneminde neredeyse bütün yöneticiler görevden alınmıştı. İyi ki bakanlığı bir yıl bile sürmedi. Bazılarının işine gelmeseydi bunlar çok yanlış. Sebepsiz yere bir devlet memuru görevden alınmaz. Gerçek hukuk ve adalet suçu olanın cezasını verir. Yanlışlar bilinsin ki ders alınsın ve tekrar etmesin! Zira olan eğitime ve çocuklarımıza oluyor ve zararını millet olarak hepimiz çekiyoruz... İnşallah yanlışlar tekrar edilmez ve eksikler giderilir.

SONUÇ: Eğitim çok önemli. Kaliteye çok önem vermek gerekir. Bunun için belirtilen hususlara riayet edilirse çok faydalı olur. Ülkenin her seviyedeki insana ihtiyacı var. Öğrencileri istidat ve kabiliyetlerine göre yetiştirmek için yönlendirme faydalı olur. Okuma kabiliyeti olmayanları, illa da okuyacaksın diye zorlamak doğru değil. Okul bitiren de hakkıyla bitirmelidir...

Yeni eğitim-öğretim yılı hayırlı olsun. Bütün yönetici, öğretmen ve öğrencilerimize başarılar dilerim. İnşallah bir tek öğrenci ve öğretmeni-mizin burnu kanamadan başarıyla tamamlarız.

- 1 Nüfuslarına Göre Ülkelerin Listesi.
- 2 Tekin, İlyas, Türkiye Özel Okullar Derneği Dergisi, Ocak 2022, sayı: 59, s: 48.
- 3 5 gün. **Ziya Selçuk** döneminde getirilen yenilik.
- 4 1739 sayılı Milli Eğitim temel Kanunu, Madde: 43 – Mülga: 3.2.2022-7354/10 md.
- 5 7354 sayılı Öğretmenlik Meslek Kanunu, madde: 3/3.
- 6 MEB, ABİDE (Akademik Başarının İzlenmesi Değerlendirilmesi) raporu; Prof. Dr. Selçuk Şirin, Artı Eğitim Dergisi, Ekim 2019, sayı: 177, s: 12.
- 7 MEB, Okul Öncesi Eğitim ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği, madde: 31/1.
- 8 MEB, Okul Öncesi Eğitim ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği, madde: 21/1.
- 9 MEB, Orta Öğretim Kurumlar Yönetmeliği, madde: 44/2.
- 10 MEB, Orta Öğretim Kurumlar Yönetmeliği, madde: 56/1-a, 57/1-b.
- 11 MEB, Orta Öğretim Kurumlar Yönetmeliği, madde: 57/2, 58/1.
- 12 MEB, Okul Öncesi Eğitim ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği, madde: 31/1.
- 13 MEB, Okul Öncesi Eğitim ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği, madde: 31/2-b-c.
- 14 Eurydice, 2011, Eurostat, 2011, 2012; Gülmez, Işıl, Avrupa Birliği Ülkelerinde Mesleki Yönlendirmelerin İncelenmesi, Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi, 9 Bahar (Spring) 2014, 111; Somuncu Ayşe, Türkiye’de Mesleki Eğitim ve İstihdam-Hayaller Beyaz olsa da, Gerçekler Mavi Yaka. DergiPak, Nisan 2020, s: 180-181.
- 15 Rakamlar, Milli Eğitim Bakanlığı Örgün Eğitim İstatistikleri, s: 222’den alınmıştır.
- 16 Bkz. Milli Eğitim Bakanlığı Örgün Eğitim İstatistikleri; Somuncu Ayşe, Türkiye’de Mesleki Eğitim ve İstihdam-Hayaller Beyaz olsa da, Gerçekler Mavi Yaka. DergiPak, Nisan 2020, s: 180-181.
- 17 Ağırlıklı çalıştığım, **Ümraniye** ve **Üsküdar**’da bu hedefi (genel lise % 40, meslek lisesi % 60’ın üzerinde) gerçekleştirmiştik. Brifing raporlarında vardır.